

я запази свето и не поколибимо. О, бѫди незлобивъ, като баща си, който е знаялъ да спази въ самодържеца светата простота на човѣческото сърдце, — умишлено озлобяванъ отъ цѣлъ редъ безбожни посѣгателства върху живота му, ни единъ путь не се озлоби, нито веднажъ не попадна подъ съблазна на властъта. Но нека да бѫде и твърда, неукъснително властна, грозна дѣсницата Ти срѣщу всички врагове на честъта, достойността и тишината на твоето царство Знай и вѣрвай, че само въ най-тежкото искрено единение — не съ тая или оная часть отъ руското общество и не мнимо, както мислятъ нѣкой, но наистина — съ цѣлий си народъ — като вървишъ по руски, по народни, по земски, но въ сѫщото врѣме и по царски путь въ духа на Божията истина и правдата народна, ти ще ни намѣришъ изцѣление отъ нашите породени чрѣзъ отстѣпничество отъ народа, болки, ще намѣришъ просвѣщение, прѣуспѣяніе, слава и миръ за необримата си Велика и за велико бѫдеще прѣдназначена, руска славянска държава. . .

Почивай въ миръ, за вѣчна слава достойний, човѣколюбивий и народолюбивий страдалче — Царю. . . Здравствуй на царството, бѫди бодъръ, надѣвай се и мѣжественъ бѫди, новий Господарю нашъ“. <sup>1)</sup>

Правосѫдието земно, въ името на вѣчната истина и правда, изпълни своя длъгъ, то каза своята мощнa дума за злодѣйското отнимане живота на Оногова, който въведе: Правда, Милость и Законъ въ руската земя, за които поетътъ дума:

1) В. „Русь“ 1881, бр.